

યમ ડીના.

કંપાની બહાર.

આદવા ભાગ.

પ્રકટ કરનાર તથા વેચનાર

શા. એચ. એસ હરી એન્ડ કંપનીના માલિક
લક્ષમણદાસ ગુપ્તા બુક્સેલર એન્ડ પબ્લીશર્સ.

ફાકલન્ડરોડ, ખેતવાડા માલિક વિલડાંગ

પોસ્ટ નં. ૬ મુંબઈ.

સત્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. પ્રેમચંદ નરસિંહ

તથા હાજીભાઈ ચક્રાભાઈ ગાંધીય બાંયું.

આડીયામાં—અમરાવાડા

આવૃત્તિ પહેલી.

પ્રત ૩૦૦૦

સને ૧૯૧૨.

કીંમત ૦-૧-૦

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૩૭૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મહાને મહાના-૮

વિષય ૨૪૪૮:૬

ચમને-મદીના.

બઝમે—કંવાલી.

(નાચત)

સુનાંદે કલ તેરે દરપર હજુમે' આશ્કાં હોગા.
 મોહાંમદ મુસ્તફા સદ્લે આલા જુકે વહાં હોગા.
 ચલી આતીહે જનતસે નેદાએ' આજ હુરોંડી,
 મોનોવર લાલો ગાઉહરસે તેરા એવાંને મકાં હોગા.
 પરાકુ ખોલે બેડીહે ચમનમે આજ વો ખુલખુલ.
 નીશાંન કોઈ બતાવેનાં જહાંવો બે નીશાં હોગા.
 એકાયક રોશની પાકર ચલે ઇસ સમતકુ આશક
 ગુમાં જુસકુહો ચલ દેખો જહાંવો મેહરબાં હોગા.
 ફસાકર ઇસ્કમે દીલકુ બહુત સખતી ઉકાર્થ હે.
 હશરકે દીન ગુઆહીકુ ઝમીં,વ,આસમાં હોગા.
 મચલતીહે મેરી હશરત અલેહદા દીલસે યુ' કેહેકર,
 ચલો હમ દેખલેવેંગે જહાં વો આશનાં હોગા.

(શેયર.)

સાને પર તુમને અગર, તેંગે જફા રખખી હે.
 હમને લી ગરદને તસ્લીમ ઝુકા રખખા હે.

(નાઅને શરૂ અશરફી)

સીનેમે' હે જખમી દીવાનાં હમારા
 મરકદ મેં હીલાએ ન કોઇ શાનાં હમારા
 હમ શેફતાયે હુસ્ને જવાં અરખી હે
 આલમ યે જખાં બદ હે યે અફસાનાં હમારા
 મખમુર મેં ઇશક રસુલે દોસરા મેં
 બે વજા નહીં નાલાયે મસ્તાનાં હમારા
 વાઅઝસે કહો આએ ન મેહશીલ મેં હમારી
 હે તજ અજબ મશરબે રીંદાનાં હમારા
 અબ લીજાએ ખખર અશરફી ખસ્તાક યા શાહ
 અખતર હે બહોત હાલે ફીરાનાં હમારા

શેયર.

નાદાનથે શખાખ ને હોશીઆર કરદીઆ
 ફીતને કુ જવાબે નાજસે બેદાર કરદીઆ

(ગજલ નાઅતે શરીફ)

બે કાબામે યાદે ખોદા કીજે ગા
 તો હાસલ દરે મુસ્તફા કીજે ગા
 મોહંમદ મોહંમદ કીયા કીજે ગા
 શખ, વ, રોજ, ખોસા લીઆ કીજે ગા
 અતાહોગા માહશરમે દીદારે ખાલેખ
 અગર મદહે ખેરોલ વરા કીજેગા.
 દીલવજાં કુ જખ, નખી.વ, અલીમે
 નીશારે શાહે ફરખલા કીજેગા
 મોહંમકી આર અહેલેખેત નખીકી
 શખ વ રોઝ મદહે વં શનાં કીજેગા.
 ફીદા હું બે મેં આરીઝ મુસ્તફા પર
 ખોદાકાં એનાંયત કુ કયા કીજેગા
 નસુવરમે ઉસ રૂએ અનવરકે વહખી
 શરાબે મોહખખત પીઆ કીજેગા

શેય

નાલાં હેં જાંગીસે તો બેઝાર જીસે હમ
યે જાનતે તો દીલ લગાતે કીસીસે હમ

ખલ્કમે સખ જીસે માહે મદની કેહતે હેં
ઉસે હમ હજરતે મુસા ઝરની કેહેતે હે

(ગજલ તાહેર ફરોખ આબાદી)

ખવાબે રાહતએ જખ ઉઠા યાર જોખન હો અયા
સુખહો સાદીકકા સીતારાહ રૂયે રોશન હો ગયા
મરગયે પરભી રહા મુજકુ તઆલુક યારસે
જીસમે લાગીર ખાક હોકર ગરદે દામન હોગયા
તીરાહ બખતીકા ફસાનાં યાને જખ ઉસને કહા
હમ જખાં મેહફીલમે દુદે શમાં રોશન હોગયા.
કયું હો નાદમ કયું હયાસે સર ઉઠા સકતે નહી
કયા કીસકા ખુને નાહક ખારે ગરદન હો ગયા
મરતે મરતે લેલીઆ ઇમાન તેજે યારને
હાથ ખાકરમે જીનનોકા બરહેમન હો ગયા.
ઝહેદ પેરી આ ગયા હુશીઆર હો વાયે ગાફેલો
ખોલ કર આંખેતો દેખો રોજ રોશન હો ગયા
લો, લગાએ કીસલીએ તાહેરમે પ્રીકેં શાયેરસે
કહર દાને સુખનકા હાલ રોશન હો ગયા

શેયર.

કલેજ થાંમકર જખ દીલ દુખે ફરયાદ કરતે હેં
ખુતાંને સંગદીલ ઉસ દમ ખોદાકુ યાદ કરતે હે

ગજલ એ રફી

હમસે મત પુછીયે કે કયા હે હમ
મજલસે બને કીબરયા હે હમ
ગોકે જાહેરમે અયાં ગદા હે હમ
લેકીન ખાતીનમે જાદશાદ હે હમ
સકલે જુનની હે સખ હમારી હે
કીસી સુરતસે કબ જુદા હે હમ
અપની સુરત પે આપ આશક હે
જુસતરાં હમ કહેં બજાહે હમ
સખુન અકરખ દલીલહે અપની
કહો જાનાંન સે કબ જુદા હે હમ
દમમે કરતે હે સેર ખાગે જહાં
તેજ, રૂ, ગુરતે સખા હે હમ
કબી બેમાર ઓર કબી હે તબીખ
ઓર કબી વાકયે બલા હે હમ
કબી જરરા હે ઓર કબી ખોરસેદ
ઓર કબી સુરતે શહા હે હમ
એ જો કેહતે હે હમ નહી કેહતે
અશરફી આપસે જુદા હે હમ.

કેતઆ

એહાં બોગદાદકે માહે મોખી તશરીફ લાતેહે
ગરીબોંકે મદદ ગારે મોઈન તશરીફ લાતે હે
તજમુલ દેખો જુલવા પીર એપ્રાહીમ એફેન્ડીકા
જનામે ગોશકે મસન્દ નસી તશરીફ લાતેહે

(કસીદા દર શાને પીર ઇબ્રાહીમ એફ્રેન્ડી.)

બાદશાહે હરદો આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 બાંનશીને ગોશ આજમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 કુતબલ કુતબ જહાંને માહબુબે રખબુલ આલેમીન
 રાઝ સુબહાનીકે માહરમે પીર એબ્રાહીમ હેં
 માદને બુદો સખા હે મનબએ ફેજે અતા
 તુર બાતે રખબુલ અકરમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 તુર ચસ્મે સૈયદે કૌનેન શાહે અવલીઆ
 મનબા ફેજે મોકરરમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 હે અલી દાદા તો દાદી ફાતેમાં બીન્ને નબી
 સૈયદે વ સરદારે આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 શહને બને જુગર હે હજરતે હસનેનકે
 રૂઢ પાકે ગોશ આજમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 હો ગઈ કાપુર બુલમત બંબઈસે સરખસર
 ઝરતે માહિ મોકરરમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 હઝરતે આલી નસબ વાલા હસબ બસર મોકામ
 સૈયદે સુલતાને આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 હે લકબે વાલા એફ્રેન્ડી ખાંનદાને કાદેરી
 હામીએ દીને મોકરરમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 બુલબુલે બુલબારે વેહિદત દુરરે દુરજે કામેલાન
 સમઆં બજમે હરદો આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં
 આપકી ઝાતે મોકદદસ ચસ્મએ અલતાફ હે
 એ નદીમી ફખરે આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં

(કતઆ)

પીર એબ્રાહીમકા નીકલા જલુસ
 ફીસ કદર હે ખરતરો આલા જલુસ
 એ તજગમુલ કેસી સોકન હે અયા
 પીર ન નીકલેયા કબી એસા જલુસ

નાતે શરીરે બીસમીલ મેરઠી.

ઈસ્ક માહબુબે ખોદા જીવ દીલમે દાખલ હોગયા.
કાબા દારેન હર આઈનાં વો દીલ હો ગયા
કી, ખુદી શીદદાદને કયા કયા ખોદાસે અલ હજર
દવયે ખાતલમે અપને ખુદહી ખાતલ હો ગયા
ગોશયે દામનસે હે જીસકે નજુલે શાને હક
દીલ મેરા ઇસ લયલા દોરાંકા મહેમલ હો ગયા.
ઉશ ગલીમી પોશ ખુશ અંદાજકા હે જળસે ઈસ્ક
વીદે અપનાં રોઝ વ શબ સોરાહ મોઝમલ હો ગયા
આઘડે જીસ દીનસે કાનોમે સદાયે દીલ નવાઝ
ખેયરે ઉમ્મત સુનકે એતમીનાન કામીલ હો ગયા
હોગયા સદલે આલા શબ સુખહો સાદીકા ઝંદુર
જલવા ફરમાં જળ વો જેબે શમા મેહરીલ હો ગયા
સુરતે હાઝત મરમરકે જીએ બીસમીલ તો કયા
હીદમે રેહનાં સઝાએ આલે બાબીલ હો ગયા,

શએર.

સુમકીન નહી કે દાગ હો ન દીલસે બુદા કલી
ઈન કુલોંશે ન બાયગી જીએ વફા કલી.

ગજલ દાગ.

ઈલાહી કયા કરે જખત મોહખત હમતો મરતેહે
કે નાલે તીર બંન બંનકર કલેજેમે ઉતરતે હે
જફા પર બંન દેતેહે સીતમ પર તેરે મરતે હે
યે નાંકામ મોહખત સયતો યે હે કામ કરતે હે
તસલ્લી દીલદહે દીલબુધ એક હીલા બહાનાં હે
મેરા દીલ દેખતે હે વો જો દીલપર હાથ રખતે હે
ખોદા હે કોઈ પુછે હશરમે હમસે તેરે આગે
કે વા તુમ કીસપે મરતે થે કહે હમ ઈસપે મરતે હે

કલી બુકતાહું સીસે પર કલી ગીરતાહું સાગરપર
 મેરી બે હોશીઓંસે હોશ શાકીયોકે બીગડતે હે
 કોઇ કેહદે કે તુમને દીલ લીઆ ફીર દેખયે કયા કયા
 ઉચટતે હેં ઉખડતે હેં અકડતે હેં પલટતે હેં મકરતે હેં
 અદા બેસાખતા ઉન ગોસોંકી કુચ નેરાલી હે
 બનાયેસે બીગડી હે સંવારેસે બીખડતી હે
 ન પુછો દાગ હમસે ઇંતેજાર યાદકી સુરત
 એ આંખે જાનતી હે ખુબ જો નકસે ગુજરતે હેં

દીગર.

કોન હે હુશ્રમે વો આંખે શરમાઈ હુઈ
 હાય કેસી ઇસ લરી મેહફીલ મે રૂશવાઈ હુઈ
 ઠોકરે ખીલવાયગી ચે ચાલ ઉઠલાઈ હુઈ
 કયા જવાની ફીરતી હે જોખન પે ઇતરાઈ હુઈ
 આયનાંમે હર હમનકો દેખકર કેહતે હે વો
 આજ દેખા ચાહીએ કીસ કીસ કી આઈ હુઈ
 ખુલ ગયા જોખન તો અસમતસે હયા ને કહા
 એક અંગડાઈસે હમ દોનોંકી રૂશવાઈ હુઈ
 કહે તો એ ગુલચેન અસીરાંને કફસકે વાસ્તે
 તોડ હું દો ચાર કલાયાં મેંલી સુરખાઈ હુઈ
 મેંતો રાજે દીલ છુપાઈ પર છુપા રેહને લી દે
 જાનકે દુશમન ચે ઝાલીમ આંખ લલચાઈ હુઈ
 કેફ મસ્તીમે લી રહેતાહે એ જોખનકા લેહાઝ
 ઉનકુ અંગડાઈલી આતી હે તો શરમાઈ હુઈ
 ગમઝા વ નાજો અદા સખ હે હયાકાટે લગાઉ
 હાયરે બચપન કે શોખી લી હે શરમાઈ હુઈ
 શેયર ગુલ દસ્તેમે મુજ અફસરદા દીલ કે કયા અમીર
 હમને ગુલ ચીનમે કુચ કલયાંહે સુરખાઈ હુઈ

ગજલ અમીર ચીનાઈ.

દુઅરા કોન હે જહાં તુ હે
 કોન જાને તુજે કહાં તુ હે
 લાખ પરદોમેં તુહે બે પરદા
 સો નીશાનો પે બે નીશાં તુ' હે
 તુહે ખીલવતમે તુ હે જુલવત મે
 કહીં પીંનહાં કહીં અયાં તુ હે
 વહીં તેરે સેવા એહાં કોઇ
 મેઝમાં તુ હે મેહમાંન તુ હે
 ન મકાનમે ન લામકાન મે કુચ
 જુલવા ફરમાં એહાં વહાં તુ હે
 રાંઝ તેરા ચમન મે યુ તેરી
 યુજ દેખા તો બાગમાં તુ હે
 માહરમે રાઝ તો બોહત હેં અમીર
 જસકુ કેહતે હેં રાઝ હાં તુ હે

શેયર

જુમે યે દીલમે ઇલાહી ખેઆલ આહમદકા
 કે રાજ ખવાબમેં દેખુ જમાલ આહમદકા

દીખાદે ઇલાહી દયારે મોહંમદ
 દીલ વ જાંસે હુ' મેં નીશારે મોહંમદ
 ઠેર ચે અજલ કેસા જલહી હે તુજકુ
 ઇન આંખોકુ હે ઇનતેજારે મોહંમદ
 કહેગા કયામતમેં ખકલ્લાકે અકબર
 રહે ખુદમે ખવાસ્તગારે મોહંમદ
 ખોદાસે શફાઅતકા સબખ આસીઓંકે
 હો રોજે કયામત કરારે મોહંમદ
 દીદા કુલસે રૂખચે હુ' મીસ્લે ખુલખુલ

બે દેખુમે રંગોઃગઝારે મોહંમદ
 મુ કખર હે શાને આપકા અર્સસે લી
 બયાં કીસ્સે હો અફતેખારે મોહંમદ
 પોંહચકર દરે પાક પર ઇલતેબ હે
 મેરી બાંન હોં અતહર નેશારે મોહંમદ

દીગર

હે સુરે વસ્શમશ અગર રૂએ મોહંમદ
 વલ્લયલ કા તફ્સીર હે ગેશુએ મોહંમદ
 જખ બુએ મોહમદ કા નઝર આયે તજલ્લી
 સમબયે શમે કદરહે ગેશુએ મોહંમદ
 કાસ વઝા ઉઠાએ હો એ હે બારદો આલમ
 આહેરમેં તો નાઝુકસે હે બાઝુએ મોહંમદ
 થા બેશો બહા હુસ્નકે બાઝારમે યુશોફ
 પર હોન સકા સંગ તરાઝુએ મોહંમદ
 ગુલગસ્તા ગુલીસ્તાન મે પડો સલ્લે આલાતુમ
 હર કુલકી બુમે હે રચી બુએ મોહંમદ
 કાબેકા તરફ મુંહો નમાઝોંમે હમારા
 કાબેકા શખ વ રોઝ હે મું બુએ મોહંમદ
 હર નખલે બયાં બાને અરબ મુજકુહે તોલાઇ
 હું શેફતાએ કામત દીલ બુએ મોહંમદ
 રીદવાંનકે લીએ લેચલુ સાંગાત શહીદી
 ગર હાથ લગે ખારો ખસે કુએ મોહંમદ

શેયર.

શાને પર તુમને અગર તેગે જફા રખખીહે
 હમનેલી ગરદન તસ્લીમ બુકા રખખી હે

કીસીસે મનકે ખેઠેહો આર કીસીસે રૂઠ જાનાં થા
 લડકપન મે તુમારી બાતકા કુચલી ઠીકાનાં થા
 ઉને શાગોમે બીજલી કોંઠ કર હરખાર ગીરતી હે
 ફરાહમ જીનપે દો તીનકોસે અપનાં આસ્તઆનાં થા
 નીગાહે નાઝસે ઇસદીલકી સોઝશ બી મીટાદીજે
 તુમારે તીરે મીઝગાં કા કબી એ દીલ નીશાનાં થા
 મચલતેથે હમેશાં હજરતે દીલ અચછી સુરતપર
 હમારા કમ સીની મેંલી મીબાજ આશોકાનાં થાં
 લગાએ દસ્તે નાઝુક પર જોવો મેંહદી ચલે આયે
 ઉને મહ નઝર બારાંન હમારા જીન બહાનાં થા.

શેઆર.

મીલ જાએ વો જીત મુજકુ જો હે મેરી નજરમેં
 કીસ ચીઝકી અદલા કમી હે તેરે ઘરમે
 મેં કયું એ કહું ઉનસે કે મુસ્તાકે અદમ હું
 રખલેંગે અબી હાથસે તલવાર કમર મે

ગજલે દાગ

બઝમે દુશ મનસે અબ આએ હો મઝા-બુટે હુએ
 હોશમે આઓ કહીં જડતે હે દીલ દુટે હુએ
 દીલ ફરેખી લીલા રૂઓંકી નહી મીટતી કબી
 એ સીતમગર ખાક હો કરમી તુ ગુલ બુટે હુએ
 સચ હે એ ગીરનાં કીસીકી આગમે અચછા નહીં
 દીલકુ રોતે હેં જીગરકે આબસે કુટે હુએ
 અપની સોઝશ કા શમઆને કરલીઆ અચછા ઇલાજ
 રખલીએ હેં દીલમી પરવાનોં કે પર દુટે હુએ.

ગજલ

એક નજર દેખ લી લેતા તો તેરા કયા જતાં
 તેરે બીસમીલ કુ તડપને કા મઝા આ જતા
 હીલકે અરમાન હે હીલમે બહોત ખુબ હુઆ
 અદમ આબાદકુ વર ન મેં અકેલા જતા
 બાદા એ વસ્લસે કયું આપને રખાહે માહશ્મ
 ઇસમે ઇમાન લી જના તો હમારા જતા
 કયા બીગાડ જાતી અગર વસ્લકા વાયદા કરતે
 એક ઝરા બાતમે એ રોજ કા જગડા જતા
 પાસ બેતાબકે આતેહે તો ફરમાતે હે
 દેખલે કોઇ ન ઇસ રાહમે આના જતા

દીગર.

હીલકા હીલ જખમી કીઆ પૈકાં કા પૈકા લે ચલા
 દર્દ માહશીલસે તેરી ચે સીકત્તે દરબાં લે ચલા
 મુજકુ દાવા હે નમજતુકા ન મે ફરહાદ હું
 એ જીતું કયું જનીબે કોહ બયાંબાં લે ચલા
 બાદ મરહન હુરો ગીલમાંકી મુજે બાહી નહીં
 નકરા કરકે હીલપે મેં નશવીરે જનાં લેચલા
 આરઝું પર આરઝું લાયા તુંમારી બઝમમે
 જખ ચલા હશરત ઝદા અરમાન પે અરયાંન લેચલા
 કુચ એ અગયાર મે કલ તક તો ચકરા ચે ગની
 અબ કહાં કુ એ ખેઆલ ઝુલફે પેચાં લેચલા

દીગર

જીનોને ઝોર બાંધા હે અશકે માશુખ પુર ફનમે
 ન છાંડા હમ ગીરે બાંમે ન કોઇ તાર દામનમે
 તગૈયુર ડાલા આયતાંને રંગ ફઝે રૌશનમે

બહોત પુલે હુએ ફીરતે યે એકતાઈ કે દામનમે
 ધલાહી ખેર હો સામાન નઝર આતે હે માહશરકે
 છુપા યાહે મુજે કયા સોચકર કાતીલને દામનમે
 ન પ્રીસલેગા કલી પાયે નઝર ઉસ ગુલકે ચેહેરમે
 બહારે લાખ ટાંકે હુર જનત અપને જોખનમે
 દમ સહેરા નવરદી પાંઉ પડતે હે ઉલજતે હે
 ગની કુચ એસા જગડા પડ ગયા હે ખારે દામનમે

નાઅતે શરીફ

સુજ જલદી મદીને મે બુલાલે મેરે કાલી કમલ્યાં વાલે
 મુજે કેદે અલમસે છુડાલે મેરે કાલી કમલ્યાં વાલે
 તેરે બુલકેકાં ખેચાલ જો આયા નયા સોદા મેરે સરપે સમાયા
 લગે સીને પે લુટને કાલે મેરી કાલી કમલ્યાં વાલે
 ઝરા તીરછી ચીતવન દીખલા મુજે ઈસ્કસે મસ્ત બતાંની
 હોબાજો બહમ મતવાલે મેરી કાલી કમલ્યાં વાલે
 મેરે તાઅરે દીલકુ ફંસાયા નએ ઢંગકા ઠામ બનાયા
 તેરે ગેસું મુંગરવાલે મેરે કાલી કમલ્યાં વાલે
 ફયુ હીંદમે લોટકે આએ તૈઆલી મે ન રેહને યાએ
 પડે બખતે કે મેરે લાલે મેરે કાલી કમલ્યાં વાલે
 તેરા અશરફી બે સામા હુ ફીરતે પ્રીરતે પરેશા હુઆ
 ઉસે ઈશિ ગરદીસસે બચાલે મેરે કાલે કમલ્યાં વાલે

શેયર.

યા રબ કોઈ આફતથા મોહબતકા પતંગા
 વો આગ લગી હે કે બુબાઈ નહીં જાતી.

ઉમ્મતો સરવરે આલમકા યે ફતઆ દેખો
 બખશીસે ખાલેકે અકબરકા તમાશા દેખો,

મરજ આસયા કુ ચક્ષુ દેવીહે કયા હુખમે નખી
 તુચખા બેહતર નહી ઇસ્સે કોઇ ઇસલા દેખે
 મુજકુ માબુને મોફરહા હે મોહખખત છુનકી
 છુનકે આંખોં કે હે બેમાર મસીહા દેખે
 એ મકતલમે કહીં એ શાહ ખુશાંને જહાં
 મે તુમે દેખુ મુજે તુમશી તડપતા દેખે
 અખનો બતલાદો મુજે હજરને આલમ કોઇ તોર
 જલ ગયા હે તપે કુરકતમે કલેબ દેખે
 હાલત નખા મે આવો તો કહીં માલે પર
 કુસ્તા તેએગ નગાફી કા તમાશા દેખે

અપને માહખખકી ઉમ્મત મે કયા એ પેદા
 હમપે અકરામે ખોદા કેસા હે વાલા દેખે

શેયર.

દીલદાર દીલફરેખ દીલ આઝાર દોસ્તાંન
 લાખોંમે હમ કહેગે કે હાં હાં તુમહી તો હો.

ગજલ.

યુશોક્સે સેવા ગરમ હે બાઝારે મોહ'મદ
 વાં ખલક થી એહાં હક હે ખરીદારે મોહ'મદ
 હર ઝરાહ મે હે જલવાગર અનવારે મોહ'મદ
 આશાર ખોદાઈ મે હે આશારે મોહ'મદ
 બતીહે મેરી બાન ગમે દુરી મે નીકલી
 યારખ મુજે દીખલા કલી દીદારે મોહ'મદ
 હે કતલકો ખંજર તો હે બાન બખશીમે ઇસ્યા
 એબાજમે સો ખમ અબડ્ડએ મોહ'મદ
 હે શહેર મહીનાબી એસે જ'નનતે શીરદોશ
 કયા ખુદમે લેબાયમે તલબગારે મોહ'મદ
 કયા ખાક લીઆ ખુદમે બાકર કોઈ પુછે
 બાહેદ ને બલા ઊડકે દેવારે મોહ'મદ

હુઈએ શક્ષા ઇસ લખે જા'ન બખ્શસે હોએ
 ઇસાસે તો અછછા નહો બેમારે મોહ'મદ
 કેહતે હે કયામત હસે હમ ખવાબ ઉસે સમજે
 ઠોકર હે વો એક ગરમી રક્તારે મોહ'મદ
 વાકેફ હે ખોદા ઉસસે વો વાકેફ હે ખોદાસે
 ખુલતા નહીં ઔર ગેરપે ઇસારે મોહ'મદ

કયા ખોફ મુજે પુરસીસે માહશર સે હે આલમ
 મે જાનસે હું ખાદીમે સરકારે મોહ'મદ

શેયર.

બસ જા'બલખ તો કરચુકા અબ આહતાહે કયા
 અબબી તુજે કરાર બે દરદે અગર નહીં.

કીસીકી યાદે બુલદે રૂખમે યે તરજે ફેગાં કયું હો
 હીલે બેતાબ યું શામે સહર અપનાં તપાં કયું હો
 ચમનસે લાસ ખુલ ખુલ કી ન લેકર બાગમાં નીકલે
 તો શાખે નખલે માતમ પરવો ગુલરૂ તુહા ખવાં કયું હો
 જડે હે માંગમે તારે જખીં પર લુત્ફ અફશાં હે
 મોકાબીલ મે હમારે માહવોશ કે કહેકશાં કયું હો
 નહો ખુલોંમે દીલ જખમીં કીસીકી ઇશ્કના ગરયું સે
 તો ખુને નાખ આંખોસે મેરે હરદમ રવાં કયું હો
 ખેયાલે હીલા શોગલ હેનાને જાનસે ખોયા
 લગે આતશ નસીનેમે તો આહુમે ધુઆં કયું હો
 ગની ઉનસે ગરજહે તુમકુ ગેરોંસે તઅલ્લુક કયા
 ન જાએ કૂએ જાનાં મે તો ખોફે પાસખાં કયું હો

શેયર.

તુજે શોકે સીતમગારી રહેગા જાનેજાં કબતક
 ગુજરી ઉમર સારી હમને ઉલફલતમે મોસીબતસે

નહીં હે ગર તેરે દરપે જાને કે કાખીલ
 એહ કીસમત હે કીસ કામ આને કે કાખીલ
 ઉઠાએ ન કીસતરે રગબત સે આશક
 તેરે નાઝ લી હે ઉઠાને કે કાખીલ
 બહુત ખુબસુરત હે લેકીન નહીં હે
 કોઈ જુઝ તેરે હીલ લગાને કે કાખીલ
 કયા ધરકને હમકુ બદનામ સખમે
 કહાં અખ રહે મું દીખાને કે કાખીલ
 અગર બઝમમે હો નસાકી નઝાકત
 તો ફેર મેઅ નહીં મું લગાને કે કાખીલ

શેઅર.

જુધર જાતેહો હરધરસે ચહી આવાજ આતી હે
 મસીહા હોના એમારોંકુ દંમલર દેખતે જાઓ.

તુમારી આતશે કુરકતમે જો યે ચાર જલતે હે
 પસે ગરદનલી ઉનકી ખાકસે શોલે નીકલતે હે
 તુમે ગર હમસે નફરત હે તો હમ દુનીઆસે ચલતે હે
 જો તુમ આંખે બદલ તેહો તો હમ બસ્તી બદલતે હે
 અગર વો ખાગખાં મીઝતા તો ધતનાં પુછતે ઉસ્સે
 નેહાલે અરઝો કીવને દીનેકે ખાદ ફલતે હે
 ગીરામત ચરમ ગીયો ઈનકુ આગોશે મોહખતસે
 એ તુફેલે અરક એ નાંદાં બડી મુસ્કીલસે પલતે હે

શેઅર.

ન ફેરો ઉસ્સે મું આતશ જો કુચ દરપેશ આજાએ
 દીખાતા હે જો આંખો કુ મોકદદર દેખતે જાઓ.

ગજલ.

યા નળી અળતો હીઆદો રૂપે રૈશન અપનાં
 આકે અળ સપ્તને હે કરદીઆ દામન આપનાં
 ઇરકે આહમદ જો હે દીલમે તો નહીં ગમ હમકુ
 હો બાયગા મદીનાં કમી મશકન અપનાં
 હાય કયું મુજકુ મદીનાં નહીં જાને દેતા
 હો ગયા ચર્ખ જફકાર ભી દુશમન અપનાં
 તાઅર રૂહકા દીનરાત તકાઝા હે ચેહી
 હો મદીના કે દરખતોં પે નશીમન અપનાં

શાયર.

માશુકોં તારહદારભી કયા યાદ કરેંગે
 હમ નાઝ ઉઠાયેંગે વો બેદાર કરેંગે

ગજલ.

ગલેપર ફેરો ખંજરકુ ઝરા આહીસ્તા આહીસ્તા
 હોશ કાતીલ રહે દમ નીકલે મેરા આહીસ્તા આહીસ્તા
 તુમારે હાજરેમે અફસોસ હમપર આબની કેસી.
 નીકલતી હે ગલેસે અળ સદા આહીસ્તા આહીસ્તા
 જમીતો આંખો અપની ઇન બુતોંકે સાફ ચેહેરે પર
 નઝર આયગા હીદારે ખોદા આહીસ્તા આહીસ્તા
 ખીંચા આતાહે સાથ ઉસકે હમારા પે દીલ જખમી
 નીકલો બર પેહલુસે ઝરા આહીસ્તા આહીસ્તા
 મુનાહોંમે અબશ હમ જીંદગી કુ સીરફ કરતે હે
 ચલે આતે હેં ઐયાંમે કબ આહીસ્તા આહીસ્તા
 સરવરે નીમજાંકા આકે દમ છાતીમે અટકાહે
 ઉઠાઓ તુમ કદમ ચલતે હો કયા આહીસ્તા આહીસ્તા

શાયર.

નઝાકત તાકની કાતીલ ગલા રૂક રૂક કે કટતા હે
 ખીજકતા હે અલન ગરદન પે ખંજર કી રવાનીકા

મારકા પાસ નાઝકત દીલે નાશાદ રહે
 નાલા રૂકતા હુઆ થમતી હુધ ફરીયાદ રહે
 દેખલી સેર હરમ હજરતે આહેદ રૂખશત
 આપકા કાબા મેરા ખુતકદા આખાદ રહે

શયર.

ઠોકરે ખીલવાયગી એ ચાલ ઉઠવાઈ હુધ
 કયા જવાની ફીરતી હે જોખનપે ઇતરાઈ હુધ

કુમરી દાદરા.

ભરદે રંગસે ગગરીયાં હમારીરે
 સેવાં રંગદે ચુનરીયાં હમારીરે

શેયર.

તુમારી યાદમે હર વક્ત હમ તો રાતે હે
 ખલ્લયે પાનીકે મું આંસુસે ઘાતે હે

ન ચેન દીનકુ હે આર શબકુ ભી નસોતેહે
 તુમારે ઇસ્કમે હમ જાન અપની ખોતે હે

નીખાહ જખસે સનમ આપસે દો ચાર હુધ
 ઉસી ગડીસે મેરી રૂહ બેકરાર હુધ

તુમારી નાબકે મીશગાંસે જાન ચીકાર હુધ
 તો એક બરછી હમારે જીગરકે પાર હુધ

ઝોઝમે ગુલકે મીલા ખાર તેરી ઉલકત મે
 મહાલ હુઆ જાનાં તુમારી કુરકતમે

તુમારે ગમમે ફસાંહું અજબ વહેશત હે
જો દેખને હમે આતાહે ઉસકુ હેરત હે

ભરદે રંગમે ગગરીયાં હમારીરે
રંગદે રંગદે ચુનરીયાં હમારીરે

ગજલ દ.ગ.

અજબ અપનાં હાલ હોતા જો વીસાવે ચાર હોતા
કભી જન સદકે હોતી કભી દીલ નીશાર હોતા
કોઈ પ્રીતનાં તા કયાગત નશીર આશકાર હોતા
તેરે દીલપે કાશ અલીમ મુજે અજતેયાર હોતા
જો તુમારી તરે તુમસે કોઈ જુદા વાયદા કરતા
તુમી મુનસફીસે કેહદો તુમે એતખાર હોતા
મે મજાથા દીલલગીકા કે ખરાખર આગ લગતી
ન તુજે કરાર હોતા ન મુજે કરાર હોતા
તેરે વાયદેપર સીતમગર અબી આર સખ કરતે
અગર અપની જુદગીકા હમે એતખાર હોતા
એવો દરદે દીલ નહીં હે કે હો ચારાસાઝ કોઈ
અગર એક ખાર મીટતા તો હબ્તર ખાર હોતા
ગમ ઇસ્કમે મજાથા જો છંસે સમજકે ખાતે
એવો જહેર હે કે આખર મેઘ ખોશ શુઆર હોતા
ગયે હોશ તેરે અહેદ જોવો અસ્મે ગરત દેખી
મુજે કયા અકી ન દેતી જો ન બાલ ખવાર હોતા
તુમે નાઝ હો ન કયુંકર લીઆહે દાગકા દીલ
એ રકમ ન હાથ લગતી ન એ અફતેખાર હોતા

શેયર

વો કબ ખાતરમે લાતાહે મેરે આજુરદાહોનેકુ
એ મુન રખ્યાહે અલીમને ફંસાદીલ કમ નીકલતાહે

ગજલ અમીર

ફડકકર મુરગે બીસ મીલકી તરી આથક ને મરતેહે
 એ મકતલમે ઉડ્ડે તેગકે સદકે ઉતરતે હે
 લખાતેહે ને મુરમાં આયનાંકુ દોર ધરતે હે
 સીતમ દેખો વો અપની ચીતવનો સે આપ ડરતેહે
 લીઆતો મેને બોસા ખંજરે કાતીલકા મકતલમે
 અજલ શરમાગઈ સમજ કે મુજકુ પીયાર કરતે હે
 તસલ્લી ખાક હો વાદોંશે ધનકે ચીતવને અલીમ
 ઇશારેસે એ કેહતીહિ કે દેખો અબ મુકરતે હે
 ચમનકી સેરલી છુટે તો ફીર જીનેસે કયા હાસલ
 ગલા કાટે મેરા સેયાદ પર નાહક કતરહે હે
 ભરા હે હથરતોંસે દીલ કહાં દાગોંકી ગુ બાયશ
 એ સખ અરમાન હે ને દાગ બાંન બાંનકે ઉભરતે હે
 વો સરસે પાઉતક તસવીરે બેસાખતા બાંનકે
 સંવરનેસે બીગડતે હે બીગડનેસે સંવરતે હે
 તસવરમે લી બોસા લુ તો ઉડખતાહે રંગ ઉનકા
 બલાયે ખવાબ મે લીલુ તો બાલ ઉનકે બીખડતે હે
 અમીર ઇસ બાનકે દુશમનસે તુમકો ડર નહી લગતા
 ધડલેસે તુમ ઉસકે મુપ દેતેહો. કે મરતે હે

ગજલ.

બનાઈ હકને કયા કલીયર અજબ પુરનુર બસ્તીહે
 અલાઉદ્દીન સાબીરકે ચે રેહનેકી બસ્તી હે
 દરે ચસ્મે અશીરનસે અગર દેખો મુસલમાનો
 મજારે પાકપર ઉનકે સદા રહમત બરસ્તી હે
 પર બાંધે ખડી રહેતી હે હુરે શોકસે હરદમ
 વો કાફર હો ગયા મુરતહ ને સમજે ખુત પરસ્તી હે
 લલા કલીયરસે કયા નીસબત જહાંકે બાગો ગુલશનકો
 જહાંપર ઉનકા મશકન હે વહાં હુરોંકી બસ્તી હે
 તેરે મુસ્તાક આંખોંસે ચલે જાતે હે યશરબ કો
 મુન હે જબસે એ શોહરા વહાં પ્રીરદોશ સસ્તી હે

નાતે શરીર.

બુલાયા! અર્થપર હમમે બુલાનાં ઇસકુ કેતે હે.
જતાયા ઇસ્ક માહબુબી જતાનાં ઇસકુ કેતે હે
મીટેજે નકશે પાખન બનકે હમ યાદે મોહમમમે
મીટાનાં ઇસકુ કેતે હે બનાના ઇસકુ કેતે હે
ઉઠાકર બુરકાયે તુરી દીખાકર જલવાયે તુરી
બુલાયા દોનો આલમકુ બુલાનાં ઇસકુ કેતે હે
હે માહરૂમ શમરૂ અફશ સઆદત હુરકુ હાસલ હે
ગદાનાં ઇસકુ કેતે હે બડાનાં ઇસકુ કેતે હે
અયાંથા સાફ એ તુકતા નકામે રૂએ રંગીસે
હસાંના ઇસકુ કેતે હે ફલાનાં ઇસકુ કેહતે હે

(શેયર.)

માશુક તરાદાર લી કયા યાદ કરેંગે
હમનાઝ ઉઠાએંગે બો બેદાદ કરેંગે

ગજલ જલાલ.

શમે વસ્ત્ર વો અદામે અગર આંગે ચાર કન્તે
કભી બાન સદકે ઉનપર કભી દીઝ નીસાર કરતે
દેખતે હાઝ તુમબી લીયે બાન બામે હાલી
ન તુમ ચે હીસાબ કરતે ન હમચે સુમાર કરતે
જો શબી લી તુમારી ન શમે વસ્ત્ર પાસ હોતી
કભી ઉસકે બોસે લેતે કભી તુમકુ પીઆર કરતે
કોઈ એસી રાત આતી કે હમ ઉનકુ કરતે નાદમ
વો હમારે શીકવા કરકે હમે શરમોઆર કરતે
રહી ઝીસ્ત બર તમન્ના ચે જલાલ મુજતર
કે તડપ દીખાકે અપની ઉને બેકાર કરતે

ગજલ.

હીખાડે જલવા છઠાડે પરદા અજલસેમેં ઇજતરાખમે હું
 ઇસી તમન્નામે સર બસીજદા ઇલાહા તેરી જનાખમે હું
 ફરીસ્તે પુછીંગે કયા લહેદમે પડામે શીકર ખવાખમે હું
 ઉધર વો અપને હીસાખમે હે ઇધરમે અપને હીસાખમે હું
 ન રોજે મહશરકો ગુલ પડેગા કે નફ્સી નફ્સી હરએક કહેગા
 પેગંબરોંકાભી સર બુકેગા મેપુર ખતાકે અનાખમેહું
 ધુરાક લાએ નળીકે દરપર કસાયે રૂહલ અમીને સરવર
 હુગુર ચલીએ સવાર હોકર કે મેલી હાજર રકાખમે હું.

શેયર.

હરહી હરસે એકરાર હુઆ કરતે હે
 કુછ ઈસારે સરે દેવાર હુઆ કરતે હે

ગજલ.

જખ અરખકે ચમનમે વો તુરે ખુદા અપનાં બુલવા
 હીખાને લગા
 કુફર ગારત હુઆ ખુત ગીરે ફટકર મું પાડકોંમે સેતાન
 છુપાને લગા
 બદલ્યાં રહમતોકી ગરજને લગી મોખતે શાદમાની
 કી બજને લગી.
 દીનકી ફોજે હરસુ તો સજને લગી પરચા ઇસલામકા જગમ
 ગાને લગા
 પ્રીરતો બહેરે શરીયતમે મૌજેં છઠી ચારોં જાનખ નબુવૈતકી
 ફોજે બહી
 ખાશ અલ્લાસે ખાતેં દોને લગી પાસ રૂહલ આર્મી
 આનેબને લગા
 કસર કસરાકે કંચુરે ગીરને લગે કુખને કલમાં તર તર
 કે પહને લગે

આગ આતશ કદાકી બુઝાને લગે મુખે શહેરાંમે પાણી
બહાને લગા
બુલ બુલ વગુલમે પેદા હુધયે ખુશી બાગે આલમમે
ખીલને લગી હર કલી
મીટ મધ બુલમતે કુફરકી તીરગીનુરે હક હરતરફ
જગમગાને લગા

શયેર.

તેરી આરીકે ખદે દાંત હો જાયેગે એ કાતીલ
એ જાન હે સખત જાનોંકી બડી મુત્કીલસે નીકલેગી.

ગજલ તાહેર.

થકે જબ પાઉં વેહશતમે તલાસે કુએ દીલબરસે
અદમકા રાસ્તા ઘબરાકે પુછાયેતે રેહબરસે
તેરે કદમોંસે યે આયનાંરૂ જુન કુ તઆલુકહે
વો ઝરરા કમ નહીં હે કોકમે બખતે સીંદરસે
ચીરાગો જાં ઇસીકે સામને ખામોશ હોતા હે
ખોદા માહ કુજ રખમે અહીં બુઝાઈ મોઅંબરસે
દીલે હેરાનકુ શાકી દેખકર કયું દંગ હોતા હે
વો શીશા હે જો દો દુકડે હુઆ હે એક પથ્થરસે
જબ અપને જુરમે ઇસીઆં ખેઆલ આતાહે યેતાહેર
લરઝ જાતા હે દીલ કયા કયા આઝામે હશરકે ડરસે

શયેર.

હાય જુસતરાં ગુજરતી હે હમીં જાનતે હે
કહાં હુહુ તુમે યે નાઝ ઉઠાને વાલે

ગજલ, શમશ તખરૈજ

એ ચાર મન યે ચાર મન યે ચાર બે આઝાર મન
એ હીજર તુ દીલ સોઝ મન યે વરલતુ બમખાર મન

એ દર ઝમીં મારા કમર દર નીમ શબ મારા શહર
 એ દર ખતર મારા સપર એ અપે ગઢિહર ખારેમન
 એ બને મન બના ને મન સુલતાન સુલતાને મન
 દર યાએ એ પાયાને મન વાલા તરા ઝીંદારે મન
 શેરે ખોદા દીગર ખોવદ શેર હોવા દીગર ખોવદ
 શેરે ખોદા કમ દીદયે ખંગર દરને આશારે મન

ગજલ.

વો તાડગયે અમતો ખેર છુપ નહીં સકતી
 કમળ ખત મોહખતકી નઝર છુપ નહીં સકતી

ગજલ જાન સાહેબ શાહ.

કબરમે રખકે ગયે લાશે કે લાને વાલે
 ખાંધિયાં દેકે ગયે તાથુત ઉઠાને વાલે
 બરહુ મનકી પયે ખુત કીજે કયું દીલ શકની
 ઇંટકે વાસ્ને મશજુદ નહીં લાને વાલે
 લાખો જોખનપે સીકતે અપે બહારી ટપકે
 દોલત જરકે નહીં છીંટીઓમે હમ આને વાલે
 દેખકર લાસકુ મેરી યે કહા ગેરાં સે
 ઉઠ જાતે હે મેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
 એ બલાકી હે ધુઆં દોહાર લગાઈ મીસી.
 દીન દો પહેરમે વો અધેરા મચાને વાલે
 વસ્ત મુમકીન જો નહીં ગરમ નઝારાહી સહી
 સકને આંખોમે હે હમ યે જુકુ જલાને વાલે
 કોન સમજે યે મેરી તરઝ કદીમી યે શાહ
 ઇસ ઝમાનેમે નહીં અગલે ઝમાને વાલે

શયર.

શમાખ આતે નપાયા કે ઇસ્કને મારા
 હમે બહારકે લાલે પડે ખેઝાં કેસી

ગજલ.

હીલ ચારકે પૈકાસે બનલ જાયે તો અચછા
 કમ બકત ઇસી પેહલુસે નીકલ જાયે તો અચછા
 આશકદુ ખુલાતે હૈં કોઈ બઝમે અદુમે
 લેને કુ અગર ઉસકે અજલ જાયે તો અચછા
 કેહનાં વો શમે વસ્લે લીપટકર ચે કીસીકા
 છતની તેરી હશરત હો નીકલ જાયે તો અચછા
 ગુસ્સેપ્રી નઝરસે ન મુઝે ગુન્હે કોસે
 નકશા મેરી સુરતશા બઝલ જાયે તો અચછા
 કુદ્રાટે હમે આતશે પુરકતને કીસીકી
 અર ઇસ્ક મોહબત હે કાજલ જાયે તો અચછા
 કેહનાં કીસી કમસીનકા વો ગબરાકે શમે વસ્લ
 અમ, તોપ, શહરકી કહીં ચલ જાયે તો અચછા
 દીવાનોકી ખાતે ન કરો હજરતે નાંચહા
 કેહતે હો છનોકુકે સાંભલ જાયે તો અચછા

શયર.

હવે મંદોકુ ઇશારાહી ફકત કાફી હે
 આહપ્રી ઠેસ લગી આબલા દીલકા દુઝા.

ગજલ શફીક.

જોવો મસ્ત બાદા હસન ગલેકા હાર હોતા.
 મુઝે બે પીએબી હાંસલ મઝાએ ખુમાર હોતા.
 તેરે નાવકે નઝરો કી ચે લગાવટે હે કાતીલ
 ન છગરસે ઠેસ ઉઠતી ન મેં બેકસાર હોતા.
 મેં ઇસ બલત ન કહેતા કે બઝીલ રહીસ્ત દીલરા
 મેરા હાલે આર સુનકર બે વો બેકસાર હોતા.
 જો ફરીસ્તે કેહકે ચોતે કે બલા કહાંસે આઈ
 મેરા નાલાયે શમે ગમ બે ફલકકે પાર હોતા.

તેરા રંગ ઐશર ખીલતા તેરી ઝીંનત ઐશર ખડતી
 તેરે હારમે જો મેરા હીલે દાગદાર હોતા.
 શબ્દે વાયદા મુજેમે ધનમે એ નીઆજો નાજ હોતી
 કોઇ બેકરાર કરતા કોઇ બેકરાર હોતા.
 હમે અપની જાનહીકા નાસરોસાથા શબ્દે ગમ
 તેરે વાચદેકા સીતમંતર કેએ અતખાર હોતા
 જો હસીન ઠોકરોસે મેરી ખાકે કખર ઉડાતી
 તો શખાકે હોશ પરહી યે મેરા મઝાર હોતા
 વો ગલેમે મેરે ખાયે શબ્દે વસ્લ ડાલને
 ખડે બુતકે સે ગુઝરતી અગર એસા ખ્યાર હોતા
 શહીદ અપના અપના કીસ્સા ધને સખ સુના રહેએ
 જો ઝળા ખોલને હય ધને નાગવાર હોતા

શયેર.

કુછ જબાની હે જબી કુછ હે લાડકપન ઉનકા
 દગા ખાંખાકે કખજે મે હે જોગન ઉનકા

દાદરા જલ્લદ.

ખીઆ ખાંકી મુરતીયાં દીખાય જાગ્યાનાં

એક નઝર બુતકે ધધર કીજે નેવાલે.
 હમબી બેડેહે તેરે નાજ ઉડીને વાલે
 હમે રફતારસે સોતે કું જગાને વાલે
 સુનાં હે આપહે મુરદોંકે જીલાને વાલે.

એક ઠોકરસે મુજકુ ઉડાએ જાગ્યાનાં—ખીઆરી

જશ નીકાલ તુખસે ઉડાયે સાહિબ
 જમાલ પાકતો અપના હીખાયે સાહિબ

દીલે સુખવરુન ઇતનાં સતાઇયે સાહેબાં
હમારે હાલ પે કુછ રહેમ પ્રાપ્તિ સાહેબાં

લબે શીરીસે કુછતો ફરમાયે જાઓનાં—પીઆ૦

અલાકે તેજે નીગાહે હમકુ ન ધારખાદ કરો.
તને નાજુક પે નામ જાખમ તોઈ જોખાદ કરો.
મેરી ક્યાદી કુછ બપહી મિદાદ કરો.
મેરે આખાદ કરો.

મેરી સુખી મહલીઆ બસાએ જાઓનાં—પીઆ૦

કબી પુછાબી તો દોતા કે ચાર કેમે હો
એ કીસકી યાદ મેં જાશે નીઝાર કેમે હો
યે બે વફાઈ મેં બોસા વ કીનાર કેમે હો
બલા બતાયે હીલકુ કરાર કેમે હો

કોઈ રસ્તા હમે બતલાયે જાઓનાં—પીઆ૦

જનાંબ આપમેં અબદુલ ગનીકી મીનત હે
નીકાલો જો મેરે હીલમે ભરી હશરત હે
ન કોઈ શીકવા હે ઇસમે નકોઈ હુજૂત હે
કહાલો માનો મેરા અગર મેરી ઇજત હે

હીલ વરલસે શાદ બનાયે જાઓનાં—પીઆ૦

૦-૧-૦ કીરસા ખીરલખલમકા
 ૦-૫-૦ અન્નમે સુખાવત
 બાદશાહે ખુદાદોરત
 ૦-૨-૦ દનાકતાનેમાનમ
 ૦-૧-૦ હેલખટાવ રાનમોહીના
 ૦-૧-૦ શહાદતનામા મચ્ચે મો-
 જીમહિરની.
 ગઝલો.
 ૦-૨-૦ અત્રે સખુન ઉરેકે
 મજમુચ્ચે કંવાલી
 ૦-૨-૦ નવનેદાસે ગુલશન
 નવમદાસે ખુમખ
 ગુલશને ખુમખ
 વમદારે કંવાલી
 ગુલશને ખુમખ
 કલીયર ઉરેકે
 મીગં
 નસ્તાને ખુમખ
 ગુલશનાને ક-
 વાલી
 ૧-૨ કયામાત ખયામ ઉ-
 રેકે બહાને અજમેર
 ૦-૧-૬ ગુલશને કંવાલી
 ૦-૨-૦ નમદાસે મદાના ઉ-
 રેકે ગુલશને કંવાલી
 ૧, ૨, ૩, ૪.
 ૦-૧-૦ કીરદોસકા ગજગ
 ઉરેકે ગોહર કંવાલી
 ૦-૧-૬ ગુલશને ખોસ્તાં
 ૦-૧-૬ ગુલશને વમદાર ગુલેગુલ
 જરનો બગોચો.
 ૦-૧-૦ ગુનચે ખુલખુલ
 ૦-૧-૦ જલવચ્ચે ખવાળ. ૧
 લા ભાગ
 ૦-૧-૦ નગમે ખુલખુલ ૨ જ
 ભાગ
 ૦-૧-૦ જલવચ્ચે મુસ્નેહા
 ત્રીજા ભાગ
 ૦-૧-૦ નાગમે મુસ્નેહા ઉરેકે
 ગોહર સુખુન ૪ આ ભાગ.

૦-૧-૦ રફીકે ખુલખુલ પાંચમા
 ભાગ
 ૦-૧-૦ ગુલેખુશરંગ છટ્ટા ભાગ
 ૦-૧-૦ જલવચ્ચે ચાર ૭. મા
 ૦-૨-૦ આશીકાંકા જન ઉ-
 રેકે માશુકાંકી પ્હેજાન
 ૦-૨-૦ આશીક માશુકી
 હેડહાડ.
 ૦-૧-૦ ગુલશને ખેનજર
 ૦-૧-૦ નીદાલે ગુલશન
 ૦-૧-૬ ચમને ખેનજર
 ૦-૧-૬ બહાસે ગુલશન ઉરેકે
 તગનચ્ચે કંવાલી
 ૦-૧-૦ દાઝચમન
 ઉરેકે નાટકો ભાપજુ સાથે.
 ૦-૬-૦ અસિરે દિસે
 ૦-૬-૦ સયદ હવસ
 ૦-૬-૦ ખુને નાહક
 ૦-૬-૦ લલખુલખાં
 ૦-૬-૦ અવોખ હમતી (જ-
 પાય છે)
 ૦-૬-૦ જહરી સાંપ
 ૦-૬-૦ અમરત
 ૦-૬-૦ દનનેકામ
 ૦-૬-૦ ખાનદાન હામાન
 અમલા.
 ૦-૬-૦ અલાહીદીન (જપાય છે)
 ૦-૬-૦ સફેદ ખુન
 ૦-૬-૦ દાગે હપરત
 ૦-૬-૦ આલાખાખા આર
 આલીસ ચોર.

ગુજરાતી નાટકો-

૦-૬-૦ ભગ્યરી નાટક
 ૦-૬-૦ હરીચંદ્ર નાટક
 ૦-૬-૦ ગોપીચંદ્ર નાટક
 ૦-૬-૦ ચાંપરાજ નાટક
 ૦-૪-૦ વનરાજ આવડો

૦-૪-૦ જમદેવ પરમાર
 ૦-૮-૦ સુપ્રેમાદરશ નાટક
 ૦-૮-૦ અભેમાન્યુકાવા નાટક
 ૦-૨-૦ પુલ્કનોદાર મધુરમનહર
 ૦-૨-૦ કચનના કકડા
 ૦-૨-૦ રાગરાગની સમ્રાજ
 ૦-૪-૦ દેવતાનું જાદુગર
 ૦-૧-૦ દિગ્ગજ નાના
 ૦-૧-૦ " મોહકું
 ૦-૨-૦ ગુજરાતી દિગ્ગજ
 ૦-૧-૦ જાદુના દિગ્ગજ
 'ગુજરાતી વારતાઓ.
 ૦-૮-૦ અકાશ ગીરમલ ભાગ
 ૧ થી ૧૨
 ૦-૨-૦ ભાગ કાલીનાસ
 ૦-૨-૦ વિલાસ મદની અત
 જાદુના પલ " ૧ થી ૧૦ ભાગ
 ૦-૮-૦ વિલાસ મદની ૧ થી ૧૦
 ભાગ
 ૦-૧૦-૦ " " ચીત્તે ભાગ
 ૦-૧૨-૦ " " ચોથો ભાગ
 ૧-૦-૦ " " પાંચમો ભાગ
 ૦-૪-૦ ગુણકાવલી માટી
 ૦-૪-૦ ખીરખનખાદશાહ (ભાગ
 ૧ થી ૬ સુધી)

૦-૬-૦ જહાંગીર ખાદશાહની
 ૨૦ વારતા
 ૨-૦-૦ અગેખીયન નાટકસ
 ૦-૪-૦ કામકલાને કામરૂપ
 ૦-૪-૦ ગજરામાડવ માટી
 ૦-૪-૦ અદેવંત શાયગીગા
 માટી
 ૦-૪-૦ મુદરકામદા- માટી
 ૦-૪-૦ બગસકરતુરી માટી
 ૦-૪-૦ મહાપત્નીશી
 ૦-૧૨-૦ હનરસારસમહ
 ૧-૪-૦ ખવાશ પતંગ માટી
 ૦-૧૨-૦ " નાની
 ૦-૧૨-૦ સુકામહોનંગી
 ૦-૮-૦ નરસીદમહેતા
 ૦-૬-૦ ચતુરસિદ
 લાલ
 ૦-૧-૦ ચતુરસિદ
 રૂંદત મા
 ૦-૧-૦ અમરપાન
 ૦-૧-૦ કામની ચીત્ર
 ૦-૧-૦ જાદુની પતંગ
 ૦-૮-૦ અખીલ માથ
 ૦-૮-૦ ચતુર મદની જી પિ-
 લાસ ગ. માવળા

આ સિવાય મળ્યાં, કમરીઓ, હાગીઓ વા ખ્યાલ કોરસાઓ,
 વાનગીઓ, નાટકા વિગેરે વગી જાતની એવગીઓ જમાનામાં
 મળશે; દેશાવરણાઓ પૈસા પહેલાં મોકલવાથી માલ મોકલવામાં
 આવશે, અને વી. પી. થી માલ મોકલવામાં આવશે નાટકે
 કાગળ લેવામાં આવશે નહિ જથ્થામાં મંગાવનાર ગ્રીષ્મા
 માટે લખવ

મળવાનું ઠેકાણું:--

શા એચ. એસ. હરી એન્ડ કંપની.

ચોપડી વેચનાર અને છપાવનાર,

ફાકલેન્ડ રોડ, પોસ્ટ નંબર ૪-મુંબઈ.

